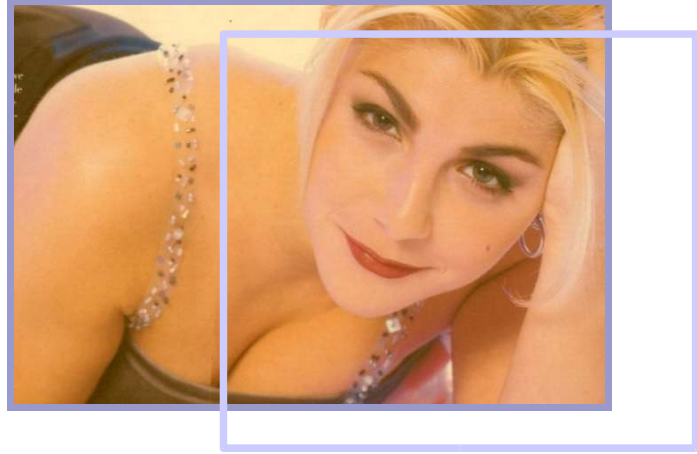

JAN

HEEMSKERK HEEFT AMBITIES OP MEERDERE VLAKKEN. BIJVOORBEELD MEER KLIKJES ETEN OF SAMEN DOUCHEN. OOK ZOU HIJ GRAAG EENS HIP ZIJN. ROBERT HEIJM ZOCHT UIT HOE LEUK DAT IS:

HIP

In de naam van de wetenschap viel uw reporter maanden geleden al eens op een zaterdagavond aan te treffen in een etablissement in de Witte de Withstraat. Immers, geslogand met wereld-van, dus als het een wereld op zich is, dan moet het haast wel hip zijn. De blasépredictor geeft een rood streepje te zien: voor dit onderzoeksonderwerp zou dit de plaats te zijn moeten wezen.

Bent u kenner van het werk van deze reporter (bel me! mail me!), dan deelt u mijn interesse in later op de avond. *Volle blaas, lege vloer, survival of the fittest*. Maar dan anders. Bij die gelegenheid overigens, leidde dat niet op magneetcombinaties en dood-of-de-gladiolenschaak, maar tot het HB-moment. 4:45 bleek in Vie namelijk hardbody tijd (weer es wat anders dan koffietijd).

In de veronderstelling dat die hardbodies meest voorzien zijn van venten, type kleerkast of bom duiten, moest juist Valentijnsdag een moment zijn om nieuwerwets te scoren (aangezien mijn versierdersverleden zodanig degelijk is, dat de term ouderwets -in elk geval voor mij- bevreedend aan zou doen¹).

Een beschrijving van deze Bar P op nummer 69 moet als volgt klinken. Het heeft de afmetingen van een klein behuisd café. Aan de ene zijde is een meneer met draaitafels, aan het ander uiteinde is de dansvloer.

Bent u dit met me eens, lieve lezer, dat je als hardbody met venten van het type BD of KK lekker thuis op de bank kleft? Op valentijnsdag? Geniet ervan, zolang die body nog hard is (ahum). Moet je horen wie het zegt. Als zelfs Linda, zoals bekend tuk op getuigenisjournalistiek, ons onthult dat haar jongens 4 centimeter ingedaald zijn, dan is dit geniet-ervan-idee toch gerechtvaardigd. Kenners van mijn werk (bel me! mail me!) roepen Grumpy old Women in herinnering, waarin de grumps 26-jarigen streng aanbevelen zoveel mogelijk uren per dag in bikini rond te lopen. Anytime, anyplace. Want: op hun Zja Zja Gaborleeftijd betreur je het, als je dat te weinig gedaan hebt. Betekenis, bestendigheid, kameraadschap en ware liefde .. daarover heb ik de grumpy old Women zelfs helemaal niet gehoord, dus geniet van je jeugd.

Uit-tijdens-het-uur-U. Daarover had ik het.

Avondvullende programma's had ik hartbonzend befantaseerd, blauwer dan het ruggewei uit Boussu (B), troostrijker dan de rechterschouder van Dirk Zeelenberg².

¹ In een metafoor verpakt: nu koop ik de Playboy los, toen had ik een abonnement (ik ben erg blij met deze vondst).

² Behalve zijn rechterschouder, wil ik best Dirk zijn. Rifka die je de kast *inschopt*, culminerend in rulende oneliners: "ik was een homo van niks, maar dat vond ik minder erg." (Coming out or coming in, that's the question); en nou Zij weer. Rifka's film moet u gaan zien, trouwens. Waarom? Omdat ik het zeg.

De samenstelling van het publiek is deze avond nog steeds in hoge mate R. Kelly. Maar dat niet alleen, Obama c.q. Tiger Woods is een stipnoteringsgewijze runner-up. Nadat ik even later ook mevrouw Obama ontwaar, is R. Kelly snel vergeten en heb ik alweer materiaal voor een aline.

Terugkomend op de valentijnsavond en de HB met haar KK of BD, is de steekproefgrootte statistisch verantwoord genoeg om te concluderen dat de Afro-Erasmiaan³ niet aan Valentijn doet. Gelet op de samenstelling van de rest van de Witte de With een koddige ervaring (en dan heet die straat ook nog zo. Om het af te toppen, tapt met er van alles en meer, maar géén witbier).

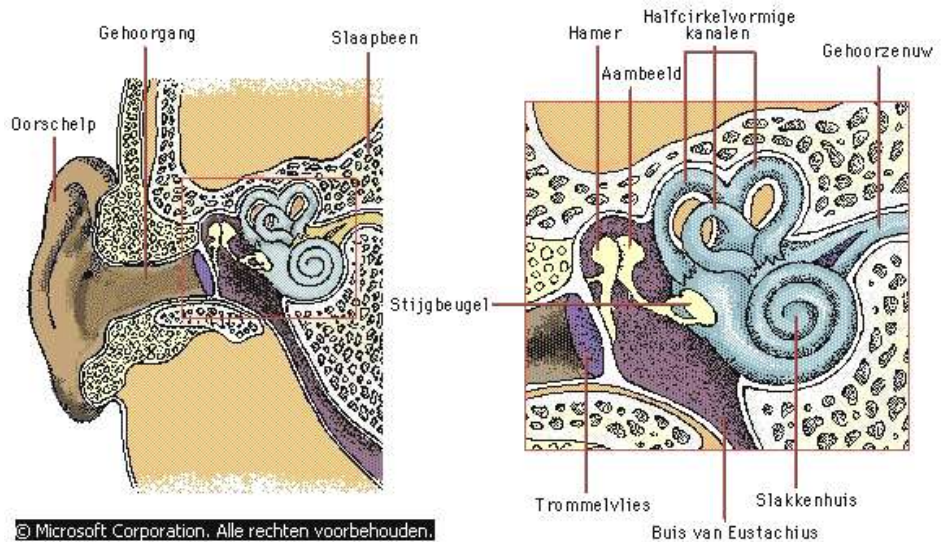
Qua love-is-the-drug had deze avond geen happy ending, maar als stukjesschrijver kwam ik dus behoorlijk aan mijn trekken. Ook iets waard, vind ik. Valentijnsdag overigens, is te danken aan twee martelaren die beiden Valentinus heetten en je kon ze tegenkomen in Rome 3 eeuwen NC maar zoals dat gaat bij martelaren kon dat ook weer niet want hoe wist je dat want martelaar is een carrière waarvoor sollicitatie pas postuum ...

[rustig maar.. de dokter komt zo...]

Ten tijde van het Romeinse rijk, dus. Om redenen die wat minder doorgrondelijk zijn, was deze Valentijn ook nog eens patroon ofwel beschermheer van de epilepsie. Of het hier de grand mal, de petit mal, de complexe c.q. psychomotore danwel de Jackson epilepsie betreft, vertelt de overlevering niet (en omdat anatomie-boekstaver da Vinci pas 10 eeuwen later ten tonele verscheen dan Valentinus, had dat ook wat veel gevraagd geweest)

Moet u zich daarbij voorstellen, dat in die Valentijns-tijden de

vallende ziekte waarschijnlijk even bezienswaardig was als pakweg een baby met 6 tenen. Bijvoorbeeld de buis van Eustachius, ontdekt door Bartolommeo Eustachius namelijk, werd pas internationaal door de boekdrukkunst. In Nederland dankzij goede bekende Herman Boerhaave, de universeelprof die het begrip workaholic nieuwe inhoud gaf. Boekdruk: dus rond 1700 op zijn vroegst.

Aan de rode draad van dit artikel merkt u dat een brede interesse mij niet vreemd is. En let op: ik ga dat nu eens even allemaal aan elkaar breien. Watch and learn.

De stad Rome is de plek waar de kalender c.q. dat heiligen allemaal zo'n sterfdag en dus herdenkingsmoment hebben, geconcipeerd. Valentijnsdag is anno nu een van de bekendste invullingen van dat concept, dat tussen de secretaressendag, de buy nothing dag (24 november), de dag van het decolleté (30 oktober), het-bestaat-echt de wereldorgasmedag (21 december) of de dag van de chronische pijn (16 oktober) bepaald geen stille dood stierf.

En als er nu één tijdschrift is, dat de kalender hoog in het vaandel heeft, is het dat van Jan Heemskerk wel. Nou jij weer.

Roxanne Grevesse uit Boussu; Sandra Calderone uit Nossegem.

³ In een stuk over Rotterdam zou African-American een beetje gek zijn. Maar Afro-Rotterdammer bekt niet. Dan zo.

